

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně:

3 veteráni s.r.o., IČO: 26770351
sídlem Tobručka 9/705, 160 00 Praha 6
zastoupená Mgr. Martinem Bartošem, advokátem
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému:

Úřad městské části Praha 1
sídlem Vodičkova 18, 115 68 Praha 1
zastoupeným Mgr. Robertem Tschöplem, advokátem
sídlem Pod Křížkem 428/4, 147 00 Praha 4

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se touto žalobou domáhá uložení povinnosti žalovanému k vydání meritorního rozhodnutí v přestupkovém řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. S UMCP1 277878/2022 ohledně příkazu ze dne 10. 1. 2023, sp. zn. S UMCP1 277878/2022, č. j. UMCP1 014309/2023 18-SOJ (dále jen „Příkaz“).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně namítala, že v řízení před žalovaným podala odpor proti Příkazu. Ten byl prvotně podán z datové schránky zaměstnance žalobkyně, pana A. M., tzn. z tzv. „cizí datové schránky“. Jednalo se tedy o elektronicky učiněné podání bez řádného podpisu. Proto muselo být v pětidenní lhůtě potvrzeno podepsaným způsobem (předložením jeho podepsaného originálu či potvrzením z datové schránky žalobkyně). Žalobkyně podání v pětidenní lhůtě (dva dny po jeho prvotním učinění) potvrdila ze své datové schránky. Na podaný odpor je proto nutno nahlížet jako na perfektní, neboť zprvu byl sice učiněn z „cizí“ datové schránky, avšak v pětidenní lhůtě dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byl potvrzen z datové schránky žalobkyně. Na odpor je proto nutné nahlížet jako na podaný dne 18. 1. 2023, kdy byl podán prvotně. Žalobkyně takto postupovala z důvodu, že oprávněná osoba s přístupem k datové schránce nebyla na pracovišti, přesto bylo nutné učinit podání odporu. Proto jej zaměstnanec společnosti podal ze své datové schránky a oprávněná osoba s přístupem do datové schránky žalobkyně jej po svém návratu na pracoviště z datové schránky žalobkyně potvrdila. Žalobkyně neměla v úmyslu být (a nechtěla být) zastoupena A. M. Podáním odporu tak počala znovu plynout lhůta pro vydání rozhodnutí. Ta v přestupkovém řízení činí 60 dnů. Odpor byl podán dne 18. 1. 2023, rozhodnutí tak mělo být vydáno nejpozději dne 20. 3. 2023. Rozhodnutí však nebylo ze strany žalovaného vydáno dodnes.
3. S ohledem na to, že žalovaný po podání odporu proti příkazu v řízení o přestupku dále nepokračoval a nevydal ani po uplynutí zákonné lhůty meritorní rozhodnutí ve věci, obrátila se žalobkyně dne 4. 1. 2024 k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, Magistrátu hlavního města Prahy, s podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“) vydal v reakci na podanou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti usnesení ze dne 5. 2. 2004, č. j. MHMP 210427/2024, kterým nevyhověl žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti, a to s odůvodněním, že se žalobkyně mylně domnívá, že lhůta pro podání odporu byla zachována: dne 18. 1. 2023 podal odpor pan M., který neměl zmocnění jednat za žalobkyni, neboť není jejím jednatelem a nedoložil plnou moc pro zastupování žalobkyně, ačkoli byl k tomuto vyzván, přičemž v případě, že by byla plná moc doplněna, byl by odpor podaný panem M. včas. Podání žalobkyně ze dne 20. 1. 2023 nikterak nedoplňuje podání pana M. Lhůta pro podání odporu ze strany žalobkyně by byla zachována, pokud by byl podán do 18. 1. 2023, k čemuž nedošlo. Žalovaný tak není nečinný,

4. Žalobkyně dále namítla, že není pravdou, že podání žalobkyně ze dne 20. 1. 2023 nikterak nedoplňuje podání pana A. M., neboť potvrzovalo podání stejného obsahu učiněného o dva dny dříve z datové schránky třetí osoby, která nebyla zástupcem účastníka, a které bylo podáno ve věci společnosti (žalobkyně). Žalobkyni nadto žádná výzva k doplnění plné moci doručena nebyla.
5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
6. Uvedl, že žalobkyni byl Příkaz doručen dne 10. 1. 2023. Z obsahu podání odporu proti Příkazu podaného dne 18. 1. 2023 panem A. M. odeslaného z datové schránky gdknnra, nebylo žalovavým možno dovodit jakékoliv zmocnění jednat za právnickou osobu (žalobkyni, toho času v procesním postavení obviněné ze spáchání přestupku). Z provedeného šetření bylo zjištěno, že fyzická osoba A. M. není oprávněna jednat za žalobkyni a že datová schránka vedená k fyzické osobě A. M. má odlišný identifikátor datové schránky, než má datová schránka žalobkyně.
7. Vzhledem k tomu, že žalovaný došel k závěru, že se jedná o neúplné podání, když společně s podáním nebyla doložena plná moc, která by pana A. M. opravňovala k zastupování žalobkyně ve věci předmětného přestupku, vyzval žalovaný pana A. M., který by za předpokladu splnění podmínky, že by byl oprávněn jednat za právnickou osobu, podal včasný, nikoliv však řádný, resp. přípustný, odpor proti Příkazu, k doložení plné moci k zastupování žalobkyně v předmětné věci. Žalovaný stanovil k tomuto úkonu panu A. M. lhůtu 5 dnů od dne doručení této výzvy. Výzva byla vypravena dne následujícího po podání jeho odporu, tj. 19. 1. 2023, a doručena dne 24.1.2023. Ve stanovené lhůtě však pan A. M. plnou moc k zastupování žalobkyně žalovanému nedoručil. Žalovanému proto nezbylo než považovat odpor pana M. proti Příkazu za odpor podaný osobou, která nebyla k podání odporu oprávněna, a tedy za odpor nepřipustný, který nemohl vyvolat zákonem předvídané důsledky. Příkaz tedy nabyl právní moci podle věty druhé § 150 odst. 3 správního řádu.
8. Na uvedeném nic nemění skutečnost, že žalobkyně podala odpor dne 20. 1. 2023, tedy dva dny po lhůtě stanovené zákonem pro včasné podání odporu. Její podání není možné považovat za doplnění podání učiněného panem A. M., ale za zcela samostatné (tj. nesouvisející s výzvou žalovaného ze dne 19. 1. 2023), a tudíž opožděné podání odporu. Tomuto závěru svědčí i názor nadřízeného správního orgánu vyjádřený v usnesení Magistrátu o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 5. 2. 2024. K opožděnému podání žalobkyně tak není možné přihlížet.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze (dále jen „soud“) projednal předmětnou žalobu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle části třetí druhého dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., neboť žalobkyně ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili. Soud rovněž neshledal důvod ve věci provádět dokazování, jelikož samotný průběh věci je zřejmý z podání obou stran (základní momenty případu nejsou mezi nimi sporné) a podává se též z obsahu předloženého správního spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

10. Na základě prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Z § 79 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že *„ochrany proti nečinnosti se lze úspěšně domáhat tehdy, jestliže správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo nevydal osvědčení, přičemž tak neučinil přesto, že k jeho vydání byl povinen.“* Podle odst. 2 téhož ustanovení je žalovaným *„správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.“* V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je přitom soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být v řízení (vedeném v dané věci z moci úřední) vydáno.
12. V projednávané věci žalobkyně tvrdila, že žalovaný je v řízení vedeném pod sp. zn. S UMCP1 277878/2022 povinen vydat meritorní rozhodnutí, neboť jím vydaný Příkaz byl *ex lege* zrušen podáním odporu a rozhodnutí tedy nebylo doposud vydáno. Podstatou sporu mezi účastníky v projednávané věci je tak posouzení otázky, zda měl žalovaný na základě žalobkyni včas podaného odporu, který způsobil zrušení Příkazu, vést řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda se Příkaz stal pravomocným rozhodnutím, jelikož žalobkyně proti němu nepodala řádný odpor.
13. Podle § 90 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„zákon o odpovědnosti za přestupky“*), *„může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.“*
14. Podle § 150 odst. 3 správního řádu *„proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřijatelný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřijatelného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“*
15. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že *„pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.“*
16. Z § 30 odst. 1 správního řádu vyplývá, že *„jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona“*, tedy dle § 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„o. s. ř.“*).
17. Podle § 21 odst. 1 o. s. ř. *„Za právnickou osobu jedná a) člen statutárního orgánu; tvoří-li statutární orgán více osob, jedná za právnickou osobu předseda statutárního orgánu, popřípadě jeho člen, který tím byl pověřen; je-li předsedou nebo pověřeným členem právnická osoba, jedná vždy fyzická osoba, která je k tomu touto právnickou osobou zmocněna nebo jinak oprávněna, nebo b) její zaměstnanec (člen), který tím byl statutárním orgánem pověřen, nebo c) vedoucí jejího odštěpného závodu, jde-li o věci týkající se tohoto závodu, nebo d) její prokurista, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.“* Podle odst. 5 téhož ustanovení *„Každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. V těžké věci může za právnickou osobu současně jednat jen jediná osoba.“*
18. Soud předně ověřil, že žalobkyně bezvysledně vyčerpala prostředky k ochraně proti tvrzené nečinnosti, kterým byl její návrh na provedení opatření proti nečinnosti žalovaného ze dne 4. 1. 2024. Mezi účastníky řízení je rovněž nesporné a ze skutkového vývoje věci vyplývá,

že žalobkyně návrh na zahájení řízení podala ve lhůtě pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s.

19. Soud nejdříve rekapituluje podstatné skutečnosti v projednávané věci, jak je ověřil ze správního spisu.
20. Dne 10. 1. 2023 vydal žalovaný pod č. j. UMCP1 014309/2023 18-SOJ Příkaz, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Příkaz byl doručen do datové schránky žalobkyně dne 10. 1. 2023. Dne 18. 1. 2023 bylo žalovanému doručeno podání označené jako „Odpor“, a to od pana A. M., držitele datové schránky „gdknnra“. Jelikož k podání nebyla přiložena plná moc a pan A. M. nebyl dle veřejného rejstříku jednatelem ani společníkem žalobkyně, vyzval žalovaný výzvou ze dne 19. 1. 2023 pana A. M. jakožto podatele, k doplnění plné moci, přičemž mu k tomuto úkonu byla dána lhůta 5 dnů od doručení výzvy. Výzva byla panu A. M. doručena dne 24. 1. 2023 do datové schránky „gdknnra“. Plná moc k zastupování žalobkyně nebyla v uložené lhůtě žalovanému doručena. Dne 20. 1. 2023 bylo žalovanému doručeno od žalobkyně podání označené jako „Odpor“. Na tuto písemnost žalovaný reagoval tak, že žalobkyni písemností ze dne 7. 2. 2023, č. j. UMCP1 047493/2023 18-SOJ, sdělil, že jí podaný odpor byl podán opožděně, neboť lhůta pro podání odporu proti Příkazu marně uplynula dne 18. 1. 2023, a dále ji informoval, že k podání od pana A. M. ze dne 10. 1. 2023 označené jako „Odpor“ nebyla ani přes výzvu doložena plná moc, pročez je jím podaný odpor nepřipustný.
21. V řešeném případě je stěžejní otázkou, zda byl odpor proti Příkazu podán řádně a včas. Pro posouzení této otázky je přitom klíčové zvážit, zda byl pan A. M. v době podání odporu osobou oprávněnou jednat za žalobkyni a podat za ni opravný prostředek v předmětném správním řízení.
22. Soud podotýká, že správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 o. s. ř.). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednající (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol., *Občanský soudní řád. Komentář*, C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93–101).
23. V posuzovaném případě podal za žalobkyni odpor pan A. M., zaměstnanec žalobkyně, který pro prokázání oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení před správními orgány musel žalovanému doložit, že je oprávněn jednat za žalobkyni, tj. předložit plnou moc.
24. Žalovaný staví své závěry na úvaze, že pan A. M. k jednání za žalobkyni oprávněn nebyl, neboť nebyl jednatelem nebo společníkem žalobkyně zapsaným ve veřejném rejstříku (tuto skutečnost potvrzuje výpis z obchodního rejstříku ohledně žalobkyně a sama žalobkyně ji v řízení nečinila spornou) a k výzvě žalovaného ze dne 19. 1. 2023 nedoložil ani plnou moc pro jednání za žalobkyni, přičemž současně žalobkyně výslovně uvedla, že pan A. M. k jednání za ni zmocněn nebyl a ani být neměl. S ohledem na závěry vyjádřené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, má přitom soud za to, že žalovaný postupoval správně, pokud za relevantní považoval údaje zapsané v obchodním rejstříku a pokud požadoval po panu A. M. doložení jeho oprávnění jednat za žalobkyni (shodně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 38/2020-43).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

25. K části argumentace žalobkyně, že odpor podaný dne 18. 1. 2023 panem A. M. byl následně v zákonné 5denní lhůtě potvrzen přímo z datové schránky žalobkyně (dne 20. 1. 2024), byl tedy doplněn o podpis žalobkyně, vzhledem k čemuž bylo nutné hledět na podaný odpor ze dne 18. 1. 2023 jako na včasný a podaný osobou k tomuto úkonu oprávněnou, soud uvádí, že žalovaný v reakci na podání pana A. M. ze dne 18. 1. 2023 vydal dne 19. 1. 2023 usnesení o určení lhůty k provedení úkonu (doručené panu A. M. dne 24. 1. 2023), kterým vyzval pana A. M. ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k předložení plné moci k jednání za žalobkyni. Přestože byl v rámci uvedeného usnesení pan A. M. žalovaným poučen, že v případě, že nebude usnesení vyhověno v požadované lhůtě, nebude správní orgán brát na podání ze dne 18. 1. 2023 zřetel, ze správního spisu ani z podané žaloby nevyplývá, že by tato osoba na uvedené usnesení ze dne 19. 1. 2023 reagovala. Soud připomíná, že bylo povinností pana A. M. prokázat, že byl oprávněn jednat za žalobkyni. V tomto směru soud odkazuje i na nálezný Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 598/02, dle kterého: „(u)stanovení § 21 o. s. ř. stanoví, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu, přitom z odstavce 1 písm. b) tohoto ustanovení vyplývá, že za právnickou osobu rovněž jedná zaměstnanec, který byl pověřen statutárním orgánem. Osoby splňující požadavky ustanovení § 21 o. s. ř. nepotřebují zvláštní zmocnění, ale z odstavce 5 § 21 o. s. ř. vyplývá, že každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. Ze slova "prokázat" zcela jednoznačně vyplývá, že nestačí své oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení rovněž věrohodným způsobem doložit.“
26. Soud tak s ohledem na shora uvedené přisvědčuje žalovanému, že v daném případě nebylo věrohodným způsobem doloženo, že by byl pan A. M. oprávněn jednat za žalobkyni, tedy podat za ni odpor proti Příkazu dne 18. 1. 2023. K jím podanému odporu tak žalovaný správně nepřihlédl, neboť proti Příkazu byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, tj. odpor nepřípustný.
27. Žalobkyně podala odpor až dne 20. 1. 2023, tedy po marném uplynutí zákonné osmidenní lhůty, která jí plynula od doručení Příkazu dne 10. 1. 2023 do její datové schránky. Tento Příkaz se proto stal pravomocným rozhodnutím, z čehož plyne, že žalovaný neměl povinnost pokračovat v řízení o přestupku.
28. Soud připomíná, že opravným prostředkem proti příkazu je odpor, který může být podán v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Pokud odpor podán je, příkaz se jím automaticky ruší. Pravidlo, podle kterého se podáním odporu příkaz ruší a v řízení se pokračuje, neplatí v případě, kdy je podán odpor nepřípustný nebo opožděný. Takový nepřípustný nebo opožděný odpor tedy příkaz neruší a v řízení se již nepokračuje. Jak bylo vysvětleno výše, v nyní posuzované věci nebyl proti Příkazu podán řádný odpor, protože nemohlo dojít k aplikaci § 150 odst. 3 věty druhé před středníkem správního řádu. Jinak řečeno, v předmětném případě nenastala žádná okolnost, která by vyvolala jakékoli řízení ve věci předmětného přestupku po dni 18. 1. 2023, kdy Příkaz nabyl právní moci.
29. Soud v této souvislosti souhlasí se žalovaným, a potvrzuje to též platná a účinná zákonná úprava, že podání žalobkyně ze dne 20. 1. 2023 není možné považovat za doplnění podání učiněného panem A. M. dne 18. 1. 2023 [které bylo nepřípustné a na běh lhůty pro nabytí právní moci Příkazu nemělo žádný vliv], ale za zcela samostatné (tj. nesouvisející s výzvou žalovaného ze dne 19. 1. 2023) a tudíž opožděné podání odporu.

30. Soud pak považuje postup žalovaného v řízení spočívající v doručení výzvy k doložení plné moci a následně o informování žalobkyně, že k podanému odporu pana A. M. nebylo jako k nepřipustnému v řízení dále přihlíženo, za souladný se zákonem. Nebylo povinností žalovaného v tomto směru jakkoliv dále poučovat žalobkyni, či jí dávat lhůtu k odstranění vad jejího podání, když prvním v řízení relevantním podáním z její strany byl až odpor ze dne 20. 1. 2023, ohledně kterého žalovaný žalobkyni sdělil, že byl podán opožděně. V tomto směru soud odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, publ. pod č. 3836/2019 Sb. NSS, ve kterém kasační soud konstatoval, že *„(u)platňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoúčelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli vsmysluplného obsahu.“*
31. Soud tak uzavírá, že žalovaný posoudil věc správně, pokud dospěl k závěru, že proti příkazu o uložení pokuty žalobkyni byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, a tento úkon nevyvolal následky včas podaného odporu účastníka řízení, pročez Příkaz následně nabyl právní moci a nebylo povinností žalovaného v řízení o něm dále jakkoliv pokračovat.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
33. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Žádné uznatelné náklady právního zastoupení současně nevznikly ani právnímu zástupci žalovaného, který soudu v řízení zaslal toliko písemnost ze dne 18. 4. 2024, kterou informoval o převzetí právního zastoupení žalovaného. Tuto písemnost však soud nepovažuje za podání ve věci samé, které by šlo podřadit pod úkony dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Žádné jiné úkony právního zástupce žalovaného v řízení neučinil. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. června 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.